

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Diplomová práce

2017

BcA. Nina Bednářová

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Diplomová práce

ŘEČ TĚLA

BcA. Nina Bednářová

2017

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

**Katedra designu
Studijní obor Ilustrace a grafika
Specializace Ilustrace**

Diplomová práce

CYKLUS VOLNÝCH KRESEB NA VLASTNÍ TÉMA

ŘEČ TĚLA

BcA. Nina Bednářová

Vedoucí práce: Prof. akad. mal. Boris Jirků
Katedra designu
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

2017

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2017

.....
podpis autora

**Na tomto místě bych ráda poděkovala vedoucímu
mé diplomové práce Prof. akad. mal. Borisovi Jirků
za jeho vstřícnost, upřímnost a především cenné myšlenky,
o něž se mnou po celý čas tvorby dělil.**

**Ráda bych mu vyjádřila dík za to,
že mě podpořil a po dobu tvůrčího procesu
mě podněcoval přemýšlet v hlubším kontextu práce
a naznačoval mi cestu.**

Děkuji.

**V neposlední řadě obrovský dík patří mým pomocníkům, kteří mě
podpořili nejen psychicky, ale byli ochotní se zapojit při přípravě
materiálů a jakkoli jinak.**

**Ráda bych z řady těchto lidí zmínila přinejmenším pár osob, díky
kterým jsem ucítila obrovskou podporu.**

**Děkuji Stanislavě Malcové, Vendule Fabiánové, Kristýně Nové,
Josefu Bartákovi, Filipu Klepsovi a Alexi Hladíkovi.**

OBSAH

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	7
2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY, CÍL PRÁCE.....	9
3 PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY.....	11
4 POPIS DÍLA, TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA, PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	13
5 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	16
a) Knižní a periodická literatura	
b) Internetové zdroje	
6 RESUMÉ.....	17
7 SEZNAM PŘÍLOH.....	18

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Od dětství přes středoškolské studium až do současnosti jsem se vždy soustředila na výtvarné vyjádření. Na střední škole jsem studovala propagační výtvarnictví, kde jsem si vyzkoušela práci s obrazem společně s textem a grafickými prvky obecně. Především jsem se ale dostala k figurální kresbě a portrétování. Kresba v mých prioritách zvítězila nad grafickým designem a uvědomila jsem si, že je pro mě stěžejní výrazový prostředek a naplňuje mě více než cokoli jiného.

Proto jsem si vybrala jako další zaměření ilustraci, kde jsem mohla částečně zúročit své nabyté znalosti a především rozvíjet kresebné dovednosti.

Ilustrace a výtvarný projev obecně je nedílnou součástí mého světa, myslí a sebevyjádření se.

Za dobu mého dosavadního studia jsem se ani tak nesnažila vytříbit svůj rukopis, aby byl jasně čitelný, nýbrž jsem byla vděčná za možnost, že mohu zkoušet a objevovat různé možnosti ilustrace.

Takto jsem si vyzkoušela práci s kresebnými ilustracemi, fotografiemi a jinou formou knihy, za použití netradičního materiálu, jako například papírových tácků.

K tvorbě celistvé knihy jsem se dostala až při bakalářském studiu zde v Plzni, kde jsem se poprvé učila chápat vzájemné vztahy mezi obsáhlejším množstvím textu a ilustrací.

Při bakalářské práci jsem zúročila souhrn nabytých znalostí v jednom celistvém prvku – ilustrované knize. Svým rozsahem i způsobem, jakým jsem tvořila ilustrace – ve stylu Rorschachových testů – jsem přesáhla svoje dosavadní zkušenosti a hranice.

Později, během magisterského studia jsem se začala zabývat malbou, která pro mě byla neprobádanou oblastí a to hned z několika důvodů.

Vždy jsem jako stavební kámen používala kresbu a stále jsem se snažila tuto dovednost zdokonalovat, oproti tomu při malbě jsem se pokoušela tento zvyk potlačit a vnímat objemy a tvary. Ne jako světlo a stín, linii a plochu, ale jako různě barevné skvrny, které vzájemným působením vystaví samy o sobě prostory, objemy, teplo, chlad, vřelost nebo atmosféru emocí. Malba pro mě byla výzvou, protože znamenala něco jako vycestovat do neznáma a pokusit se zorientovat.

Z projektů, které jsem vytvořila během svého magisterského studia bych zmínila pouze pár z nich. A to ty, které měly hlubší význam pro mě samotnou.

Poprvé jsem se pokusila zahodit strach z barvy až při tvorbě ilustrací k humorné knize o holubím životě, jež je úsměvnou metaforou života lidí řešících existenciální otázky, stejně jako kterákoli jiná živá bytost na naší planetě. Pokusila jsem se využít barvu a oprostít se od střežného světla a stínu, jako je tomu při kresbě.

Při objevování možností malby jsem se opět učila hledat objemy mimo jiné i na lidské figuře, která je pro mě přitažlivá a nepřestává mě fascinovat. Jak její jednotlivé detaily, tak i celek.

Nejvýraznější múzou mi byl studijní pobyt v Bulharsku, kde jsem se zaměřila především na portrétování a figurální kresbu. Byl mi velice blízký akademický přístup a zpracování kresby, které bylo až studijní. Mimo to jsem si vyzkoušela netradiční formu knihy (konkrétně leporela) s prvky pop-up.

Dalším takovým mezníkem doprovázejícím mě k technice, kterou jsem později rozvinula v diplomové práci, byla práce na komiksu „Noční můry“. Při této příležitosti se mi jevila velmi atraktivní škrábaná technika. Imponuje mi její specifická forma, mimo jiné v návaznosti na snění, které je určitým výrazem našeho podvědomí a nevědomí. Zde jsem se začala zamýšlet nad vlastními sny, vytvořila jsem si výpisky a snažila se je nějakým způsobem uchopit a zobrazit.

Toto mě nepřímo dovedlo k technice, jakou jsem se rozhodla zpracovat diplomovou práci.

Inspirací mi kromě mého okolí byla velká řada umělců. Zaujalo mě figurální umění a hyperrealismus. Zmínila bych i soubor děl z výstavy Fascinace skutečností | Hyperrealismus v české malbě.

Zprvu jsem kreslila studie různých modelů, až jsem dospěla k závěru, že se zaměřím na pozorování sama sebe. Kreslila jsem svůj odraz v zrcadle, ale později jsem si začala pomáhat fotografiemi. Protože jak už jsem dříve zmiňovala, při neverbální komunikaci hraje velkou roli gestikulace rukou, což kresba sebe sama ztěžuje a výrazně zužuje možnosti.

V začátcích jsem se soustředila na svoje nejčastější postoje, gesta, mimiku. Hledala jsem moje nejtypičtější výrazy těla, kterých jsem si u sebe dřív nevšímala. Shromažďovala jsem postřehy lidí, v jejichž společnosti trávím nejvíce času.

Možná z podzimní nálady vyplynulo, že jsem na sobě nejčastěji pozorovala výrazy strachu a nervozity.

Začala jsem fotit autoportréty v různých pozicích a na základě toho jsem se pak kreslila. Zaměřovala jsem se převážně na různé výřezy ale i na celou figuru.

Než jsem se dostala ke zvolené technice a používání fotografií, vyzkoušela jsem několik dalších technik kresby, ať už lavírovaná tuš, uhel nebo malba černou a bílou akrylovou barvou.

Cesta k danému tématu byla téměř náhodná a zároveň absolutně vyplynula z okamžiku a prostředí, ve kterém jsem se nacházela. Pomohla mi ve chvíli, kdy jsem měla rozhodnout, jakým způsobem se chystám zakončit studium a jaké téma si zvolím.

Zhruba před rokem, kdy tato situace nastala, jsem byla na studijním pobytu v Sofii, hlavním městě Bulharska. Výběr tohoto místa pro mě byl velkou zkouškou, jelikož jsem tam nikdy předtím nebyla a neměla jsem sebemenší představu o prostředí a společnosti, ve které se chystám strávit následující semestr.

Oslovilo mě zde několik výrazných faktorů, z nichž nakonec přirozeně vyplynulo téma – Řeč těla.

Jedním z hlavních vlivů byl úplně odlišný, velmi akademický přístup ke kresbě, než na jaký jsem byla zvyklá. Další pak to, že jsem se setkala s několika cizími jazyky a různými temperamenty. Přirozeně je pak v takové komunikaci stěžejní řeč těla a dorozumívání se všemi možnými prostředky z nichž nejvýraznější v rámci sdělení je gestikulace, postoj a výraz tváře. Taková řeč těla, která je cílená a vědomá.

Toto téma mě přirozeně začalo zajímat a rozhodla jsem se na ně zaměřit. Chtěla jsem se oprostít od knižní formy, jelikož gesta jsou dle mého názoru dostatečně výmluvná, možná až didaktická sama o sobě.

Právě v tomto kontextu jsem přemýšlela například o tom, kdy se ilustrace stává samostatným prvkem.

Obecně se můžeme setkat s tvrzením, potažmo definicí, že máme ilustraci chápat jako doplněk doprovázející sdělení textu. Kde pak má kresba nebo malba zafungovat samostatně a vyjádřit sdělení sama o sobě? Vyjmeme-li ilustraci z knihy, může se stát uměleckým dílem, které je samotným sdělením? A můžeme tvrdit, že pak záleží na pozorovateli/divákovi jak si výjev sám vyloží? Jestli se zaměří na technickou stránku díla a jeho zpracování, jako na harmonii tvarů nebo jako na metaforu, která může odrážet jeho vnitřní pohnutky a emoce? Kdy můžeme tvrdit, že sami sebe známe nejlépe? A jak se můžeme vyznat v druhých, když neumíme zmapovat svoji mysl a zorientovat se na půdě pod vlastníma nohama?

Původně jsem zamýšlela portrétovat různé typy osobností, postihnout typické extrovertní a introvertní postoje, výrazy odmítnutí a přijetí, mimiku a výrazná gesta rukou. Někteří lidé mají schopnost „mluvit“ tělem v souladu s verbálním sdělením, jiní si naprosto odporují.

Při komunikaci tvoří mluvené slovo pouhých 7% sdělení, zbylé faktory jako výraz tváře (55 %), tón hlasu (38 %) i jiné formy projevu spojené s řečí těla jsou vnímány podprahově. I když nejsme znalci

neverbální komunikace, dokážeme vnímat sdělení intuitivně. Proto někdy nedokážeme pochopit, proč nám sdělení připadá nepravdivé, ač tomu nic z verbálního projevu nenasvědčuje.

Přestože každá osobnost je originální, existuje velká řada návodů, jak číst sdělení neverbální komunikace. Ať už je řeč o držení těla, mimice nebo gestech rukou. Ruce obecně jsou jedním z nejmýlnějších prostředků těla. To je možná jeden z důvodů, proč mě na celém těle ruce přitahují ze všeho nejvíc.

Od svého původního nápadu zobrazovat různé osobnosti jsem dospěla k rozhodnutí, že se pokusím číst sama v sobě.

Samozřejmě nejednou jsem se setkala s názorem, že autoportrét je jistou formou narcismu. Pro mě ale tato práce měla hlubší význam. Přinejmenším většina z nás se snaží vystupovat sebejistě a nedat na sobě znát nervozitu nebo strach, abychom nedali nepříteli šanci mít nad námi převahu. Nechceme ani v nejmenším dát vycítit okolí, jaké jsou naše slabé stránky, co na sobě sami nemáme rádi a s čím nejsme spokojeni. Naše slabá nebo choulostivá místa chráníme před nepřítelem, stejně jako je tomu v přírodě.

Pro mě osobně nebylo ze začátku vůbec jednoduché vydržet se na sebe dívat. Stačilo pár minut a nadšení z kresby mě velice rychle opustilo.

Tímto pro mě autoportréty dostaly další rozměr. Dokud nejsme schopni přijímat sami sebe tak, jak nás příroda stvořila, je podle mého názoru velmi nepravděpodobné, že nás budou přijímat přirozeně i lidé v našem okolí. Takové, jací jsme. Trápí nás ono či tamto a vytváříme si tak sami problémy a zbytečné komplexy.

I to se pak výrazně odráží v našem jednání, neverbální komunikaci a potažmo i ve vztazích.

Ať se snažíme jak chceme, pečlivému pozorovateli takové signály neuniknou. Opět se musím vrátit k již zmíněnému, a sice, že se pak takové věci snažíme skrývat. Ovšem mnohdy na ně tak více upozorňujeme.

Když se člověk cítí ohroženě, obvykle nahrbí páteř, schovává hlavu mezi rameny, svaly se napnou jakoby ve strachu z očekávaného útoku. Nebo když založíte či zkřížíte ruce před tělem, jste považován za člověka v ofenzivě. Paže totiž vytváří určitý ochranný štít, jako kdyby jsme čelili útoku. Tuto pozici zaujímají také lidé, kteří s něčím nesouhlasí.

Křečovitě držení kotníků u sebe nebo zaklesnutí jedné nohy kolem druhé naznačuje, že cítíte napětí nebo nepohodlí.

4 POPIS DÍLA, TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA, PŘÍNOS PRÁCE

V rámci výběru barev jsem se zaměřila i na jejich psychologii a symbolický význam. Mnou zvolené barvy se navzájem zvýrazňují i potlačují a mohou si ve významu odporovat. Takto mezi sebou soupeří v kresbě a současně jedna barva podtrhuje druhou. Jedna bez druhé by nevystavěla hmotu ani atmosféru. Jejich dialog je jakousi obdobou verbální a neverbální komunikace.

Dovolila bych si zmínit jak různé zdroje popisují symboliku mnou zvolených barev.

Rudě červená je barva lásky a životní síly, v poetické rovině značí vášeň a krev. Bývá interpretována jako barva revoluce. Je to barva energická, prudká, sebevědomá, výstražná, často spojovaná s ohněm, nebezpečím a změnami, postupem vpřed, zdoláváním nesnází a doboyačností. Její působení na člověka má dodat energii, chuť do života, způsobit zpozornění, stupňování zážitků a povzbuzení emocí (někdy až rozčilenost a agresí). Oživuje nás a dodává nám odvalu. Odmítání červené může být znakem nedostatku sil a vyčerpanosti, pasivity.

Černá symbolizuje tajemno, mystiku a smutek, dále pak ztrátu, beznaděj a konečné rozhodnutí. Je barvou smrti a opuštěnosti, tajemna, ale také protestu, vzdoru a plodnosti země.

Ve velkém množství může navodit sklíčenost a špatnou náladu, zhoršit tělesnou i duševní pohodu člověka. Přesto je oblíbenou barvou, která nám pomáhá neuzavírat se do sebe a neztratit se v neklidném světě.

Bílá je symbolem čistoty, jasnosti a nevinnosti, ale také perfekcionismu a touhy po dokonalosti bez jakýchkoliv kompromisů. Je chladivou barvou, která působí rozjasňujícím dojmem, zvětšuje prostor a napomáhá přemýšlení.

K autoportrétu jsem se dopracovala z nejednoho důvodu. Z počátku jsem přemýšlela nad osobami, které jsem chtěla portrétovat, a pokusit se vystihnout rozdílné typy lidí. Později jsem svojí myšlenku přehodnotila. S kým můžu trávit všechen čas, který potřebuji k tvorbě. Koho mám neustále nejbližší? Sami sebe nemáme možnost pozorovat tak často, jako ostatní. Učíme se číst výrazy jiných, ale sami sebe dokonale přečíst neumíme, jelikož nejsme zvyklí pozorovat a vnímat intuitivně naše vlastní gesta.

Kresby jsou formou exprese mých strachů. Zpytování a orientace ve vnitřním světě. Abych zdůraznila jednotlivé výrazy,

rozhodla jsem se využít právě těchto barevných kombinací. Pozměnila jsem měřítko a zvolila nezvyklé kompozice, abych vyzkoušela, zda je kresba, potažmo vyobrazená řeč těla schopna dostatečné komunikace s divákem. Zda samotná gesta vytržená z kontextu prostředí a času, přenesená do výtvarného projevu, mohou být dostatečně výmluvná v každém okamžiku. Myslím, že mé kresby jsou výřečné i beze slov a komunikují pouze skrze zobrazené emoce.

Když se zpětně podívám na vývoj tvorby diplomové práce, samotnou mě překvapuje, jakým způsobem vyústila. Původně jsem zamýšlela vytvořit již zmíněné figurální náměty s jakýmsi didaktickým nádechem, přičemž jsem se od nich dostala k autoportétu. Tyto kresby pro mě mají hlubší význam. Snažila jsem se především o vyjádření duševního rozpoložení a pečlivě jsem pozorovala dílčí části. Číst sama v sobě.

Zájem o konkrétní výrazy těla pramenil nejen z aktuální životní situace. Končím studium, tápu a hledám ve tmě, v neznámu. V určitých obavách přemítám, kam se vydat dál.

Až zpětně jsem si uvědomila, že se motivy kresby, tak jako můj stav mysli, očividně odvíjí od konkrétního zážitku, který pro mě nebyl nikterak příjemný. Tato práce pro mě byla jistou formou terapie, kterou jsem absolvovala sama se sebou.

Samozřejmě jsem měla určitou představu, co chci svými kresbami sdělit. Jednotlivé výřezy a výsledná volba barevnosti začaly posléze působit tak, že samotné kresby mi poskytly zpětnou vazbu a začaly moje myšlenky formovat v jedno vysvětlení.

Ačkoliv jsem si vybrala téma řeč těla, tak při vývoji během práce bych dílo nazvala spíše "Tichá rezistence" nebo "Nicota". Když mi přišlo na mysl ono slovo "Nicota", uvědomila jsem si, že to je právě ten pocit uvnitř, z něhož se částečně snažím "prokreslit dál".

Jednotlivé výrazy směřují k podobnému cíli. Jedná se prvotně o tápání po jasném pevném bodu v beztvare tmě a hledání východiska.

Stále jsem ale hledala něco jiného, s čím jsem v obsáhlejší měřítku doposud nepochybovala.

Dospěla jsem ke kombinované technice, vycházející ze sgrafita.

„Sgrafito (z it. sgraffito, graffito = škrábat) je historická technika úpravy povrchu budovy, jejíž podstatou je systém vrstvení omítek a následné

vyškrabávání architektonických, ornamentálních či figurálních motivů.

Postup je založen na použití nejméně dvou omítkových vrstev. Nebarevné s. používá nezabarvené vrstvy, z nichž spodní vrstva zasychá tmavěji než horní vrstva, která je přirozeně bělena deštěm a sluncem. V této úpravě spočívá počátek techniky s. Barevné s. využívá horní omítku jemnou bílou (intonaco bianco) a spodní omítky hrubé barevné a tmavé (intonaco colorito), které bývají zpravidla zbarveny hnědě, červeně, černě nebo šedě. Kontrasgrafito je pak založeno na barevné horní vrstvě a bílé spodní. Vzory jsou vyškrabávány nebo ryty do vlhké omítky pomocí špachtlí, oček a škrabátek.

Počátek s. není spolehlivě objasněn, první vyškrabávané kresby byly použity už ve 13. století, největší rozkvět tato technika zažívá v Itálii v období renesance, kde nahradila gotické architektonické ornamenty. Méně často se tato technika uplatila i jako výzdoba interiérů, např. stropů, průchodů aj..”

Lákala mě představa pracovat s detailní kresbou v kombinaci s touto specifickou technikou.

Původně jsem pracovala tak, že jsem vytvořila barevnou kresbu olejovým pastelem, poté jsem ji přetřela tuší a znovu odkryla jemnější kresbou v horní vrstvě.

Nakonec jsem experimentovala s jednobarevnou kresbou, ale v různých kombinacích.

Dospěla jsem k variacím černé, bílé a rudé.

Tyto tři barvy mají symbolický význam a zároveň působí výrazně a úderně, podobně jako sdělení myšlenek při komunikaci, které dotváříme pomocí řeči těla.

Tato kombinace barev se kolem nás objevuje často, má-li předat nějaké sdělení nebo nás upozornit. Stačí se rozhlédnout po ulici, kde na nás působí výstražné dopravní značky v těchto barevných variacích.

Jelikož při této technice je specifické použití právě tuše a olejových pastelů, bylo zapotřebí mnoho materiálových zkoušek, aby černá ve velké ploše zafungovala dostatečně výrazně a hluboce.

Při velkém formátu vyvstalo hned několik problémů, které jsem musela vyřešit.

Bylo zapotřebí povrch zmatnit a zafixovat. Nejprve jsem tedy experimentovala s jinými variantami. Zpočátku jsem používala barevné papíry, na ty jsem nanášela voskové pastely a přetírala akrylovou barvou, která celou plochu zafixuje. Narazila jsem ale na problém, a sice při použití akrylu se kresba příliš trhala. Zkusila jsem tedy temperové

<http://www.artslexikon.cz/index.php?title=Sgrafito>

barvy, kterými bylo možné udělat sytou jednolitou plochu, ale také tato varianta nebyla ani zdaleka uspokojující. Bylo nutné dělat zkoušky v poměrech akrylové a temperové barvy, dokud jsem nenašla ideální poměr.

Další problém vyvstal co do velikosti formátu a voskových pastelů. Hledala jsem větší průměry, aby bylo možné pokreslit velký formát, ale nepodařilo se mi najít žádného výrobce dostatečně velkých pastelů. Rozhodla jsem se tedy namíchat barevný vosk sama.

Prvně jsem dělala zkoušky na drobné ploše, za použití nastrohaných olejových pastelů rozpuštěných ve vodní lázni, posléze naředěné terpentýnem a tyto jsem pak natírala štětcem. Tento způsob se mi osvědčil, protože bylo zapotřebí vytvořit rovnoměrnou plochu a pokrýt bezpečně celou podložku aby nebyla později kresba narušena nežádoucími skvrnami.

Ve výsledku jsem smíchala bělený včelí vosk, olejovou barvu a terpentýn.

Použila jsem sololitové desky, na ně jsem nanesla v několika vrstvách balakryl, poté vrstvu vosku a nakonec temperu s akrylem. Do takto připraveného podkladu jsem přenesla připravené kresby.

Přínos mého díla v kontextu oboru spatřuji v tom, že v současné době technika sgrafita není nijak výrazně rozšířená a používaná. Tím spíše, že jsem využila charakteru této techniky v méně tradičním provedení. Přenesla jsem sgrafito do interiéru ve formě obrazu nebo velkoformátové ilustrace. Využila jsem principy této techniky a použila je v jiném materiálovém složení. Dalším přínosem je fakt, že technika sgrafita je obvykle spojená s dekorativními motivy, architektonickými prvky nebo stylizovanou figurou. Já jsem této techniky využila ve spojení s realistickou kresbou.

Závěrem bych chtěla odůvodnit, proč se výstup mé diplomové práce liší od původního zadání. Jak počtem tak formátem. Domnívám se, že tvorba by měla projít jistým vývojem myšlenky i výtvarného výrazu. Dle původního zadání diplomové práce měl být výstup 9 kreseb, z nichž 3 kusy ve formátu B0 a zbývajících 6 kreseb ve formátu B3. Během procesu tvorby a po konzultacích s vedoucím mojí diplomové práce jsme dospěli ke změně výstupu. Zvětšení formátu všech výstupních kreseb práci prospělo a více podtrhlo neobvyklou techniku s kterou pracuji. Tímto se však práce objemově nijak nezmenšila, ba právě naopak.

a) Knižní a periodická literatura

LEWIS, David, 1942-. Tajná řeč těla. David Lewis ; Z amer. orig. přel. J.Rezek. Fot. D.Zborník. Praha : Victoria Publishing a.s., 1993. 229 s., fot. ISBN 80-85605-49-X .

100 illustrators. Volume 1. ed. Steven Heller & Julius Wiedemann. Köln : Taschen ; [Raszyn] : TMC Art ; [Praha] : Slovart, c2013. 327 s. : . ISBN 978-3-8365-4975-2.

100 illustrators. Volume 2. ed. Steven Heller & Julius Wiedemann. Praha : Slovart ; [Köln] : Taschen, 2013. s. 336-639 : . ISBN 978-80-7391-808-8.

b) Internetové zdroje

<http://www.chovani.eu/rec-tela-neverbalni-projevy-jednotliva-gesta/c936>

<http://www.chovani.eu/pozice-sedu-drzeni-tela/c241>

<http://www.chovani.eu/rec-tela/c50>

I decided to make a cycle of free drawings for my Diploma thesis and I have chosen Body language as a topic. I wanted to depict typical gestures of different characters, but in the beginning I realize that I have to start with myself, because it's hard to get know ourselves and I was working with question if we are ever able to say "I know myself."

I started to observe my typical gestures and I was drawing selfportraits. In the beginning it was hard to observe myself in the mirror. Maybe you can think it's kind of narcissism, but there was a big struggle with accepting myself. It has a deeper meaning for me and finally it worked as a therapy, because how someone can accept our personalities when we are not able to do it? In a process of creation I got lost in my life situation and I realized that I can see mostly hopeless and nervous gestures on myself. And these gestures I decided to show.

I started with different techniques and I was searching for the right one for my project. From acrylic colours, through charcoal I got to oil pastels and indian ink. I was working with these two materials and it has shown me my own way of combine technique in a princip of sgraffito. Finally I made my own technigue and I invented my own materials thanks to experiments I tried during the process of creation.

Another important aspects in my work are symbolism of colours, unusual composition and work with size of the parts of my body. I used combination of white, red and black. The white symbolize puriness, light and hope, opposite meaning has black color which symbolize hopelessness, sadness and feeling I'm lost. The red is for example warning , it's colour of revolution and passion. They accentuate each other visually and in its meaning.

I wanted to try if body language on my drawings can communicate with a spectator. If I can influence him with my emotion.

I think my drawings are talking for it selves, without words, just through feelings.

- Příloha 1 - Skicy (autorská kresba)
- Příloha 2 - Skicy (autorská kresba)
- Příloha 3 - Skicy (autorská kresba)
- Příloha 4 - Skicy (autorská kresba)
- Příloha 5 - Skicy (autorská kresba)
- Příloha 6 - Skicy (autorská kresba)
- Příloha 7 - Skicy (autorská kresba)
- Příloha 8 - Skicy (autorská kresba)
- Příloha 9 - Skicy (autorská kresba)
- Příloha 10 - Skicy (autorská kresba)
- Příloha 11 - Skicy (autorská kresba)
- Příloha 12 - Skicy (autorská kresba)
- Příloha 13 - Skicy (autorská kresba)
- Příloha 14 - Skicy (autorská kresba)
- Příloha 15 - Skicy (autorská kresba)
- Příloha 16 - Skicy (autorská kresba)
- Příloha 17 - Autorská kresba
- Příloha 18 - Autorská kresba
- Příloha 19 - Autorská kresba
- Příloha 20 - Autorská kresba
- Příloha 21 - Autorská kresba
- Příloha 22 - Autorská kresba
- Příloha 23 - Autorská kresba
- Příloha 24 - Autorská kresba
- Příloha 25 - Autorská kresba
- Příloha 26 - Autorská kresba
- Příloha 27 - Autorská kresba
- Příloha 28 - Autorská kresba
- Příloha 29 - Autorská kresba
- Příloha 30 - Autorská kresba

Příloha 1 - Skica 1

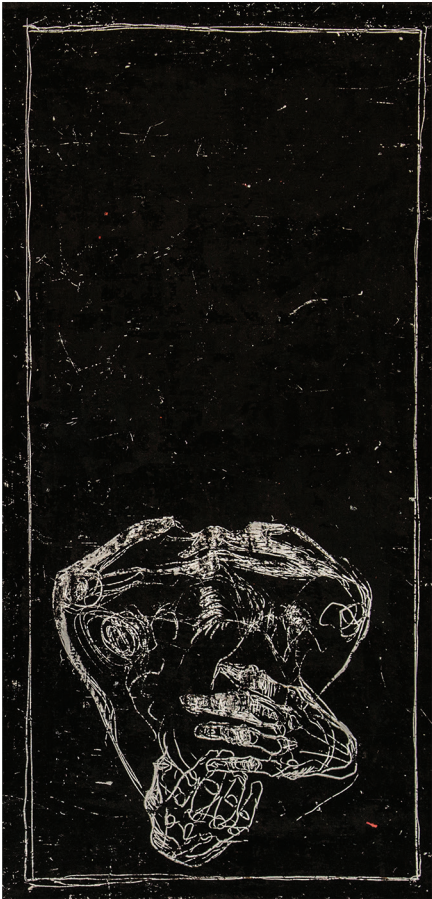
Příloha 2 - Skica 2

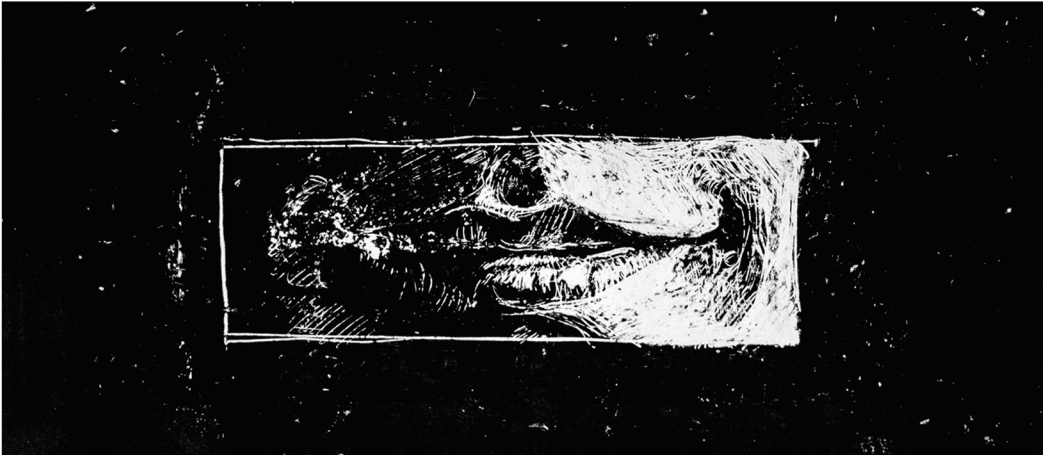
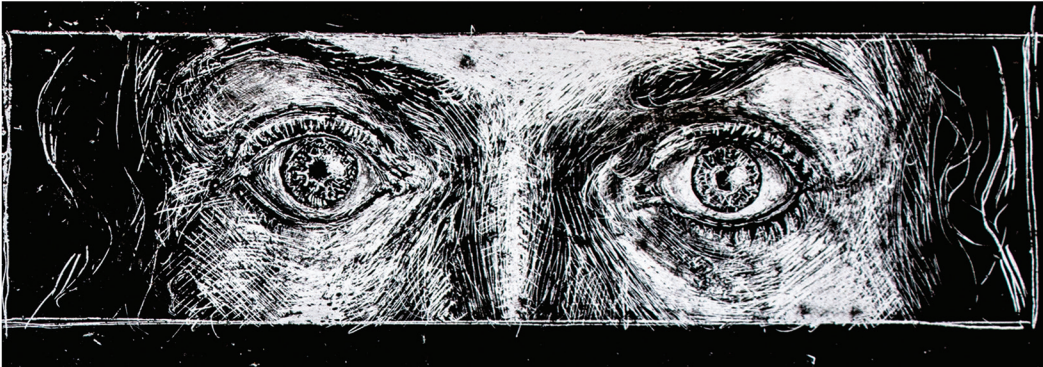
Příloha 3 - Skica 3

Příloha 4 - Skica 4

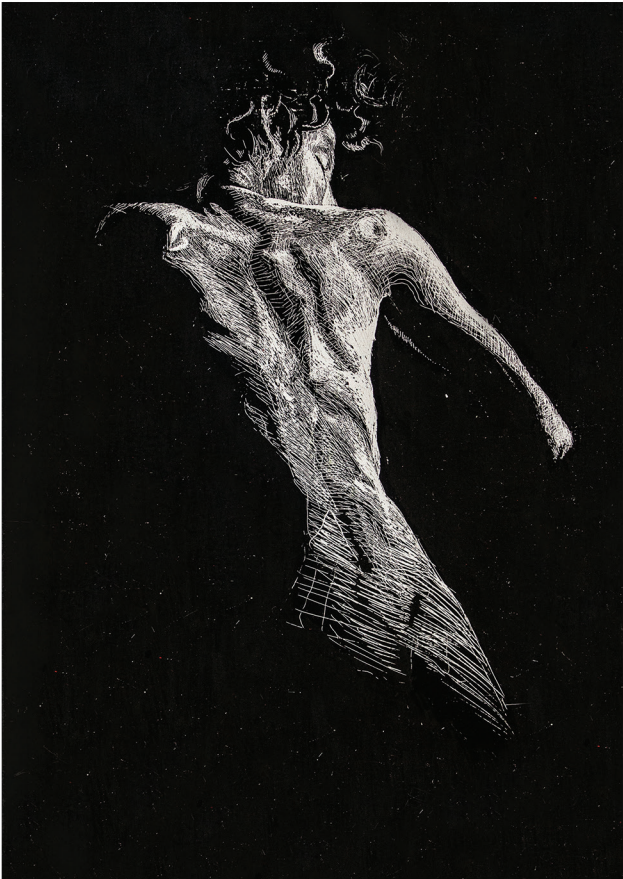
Příloha 5 - Skica 5

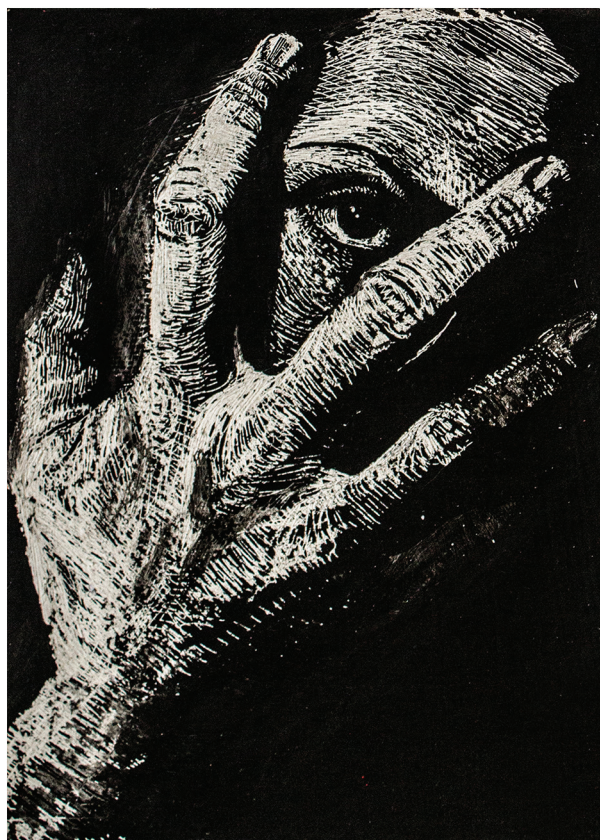
Příloha 6 - Skica 6

Příloha 7 - Skica 7

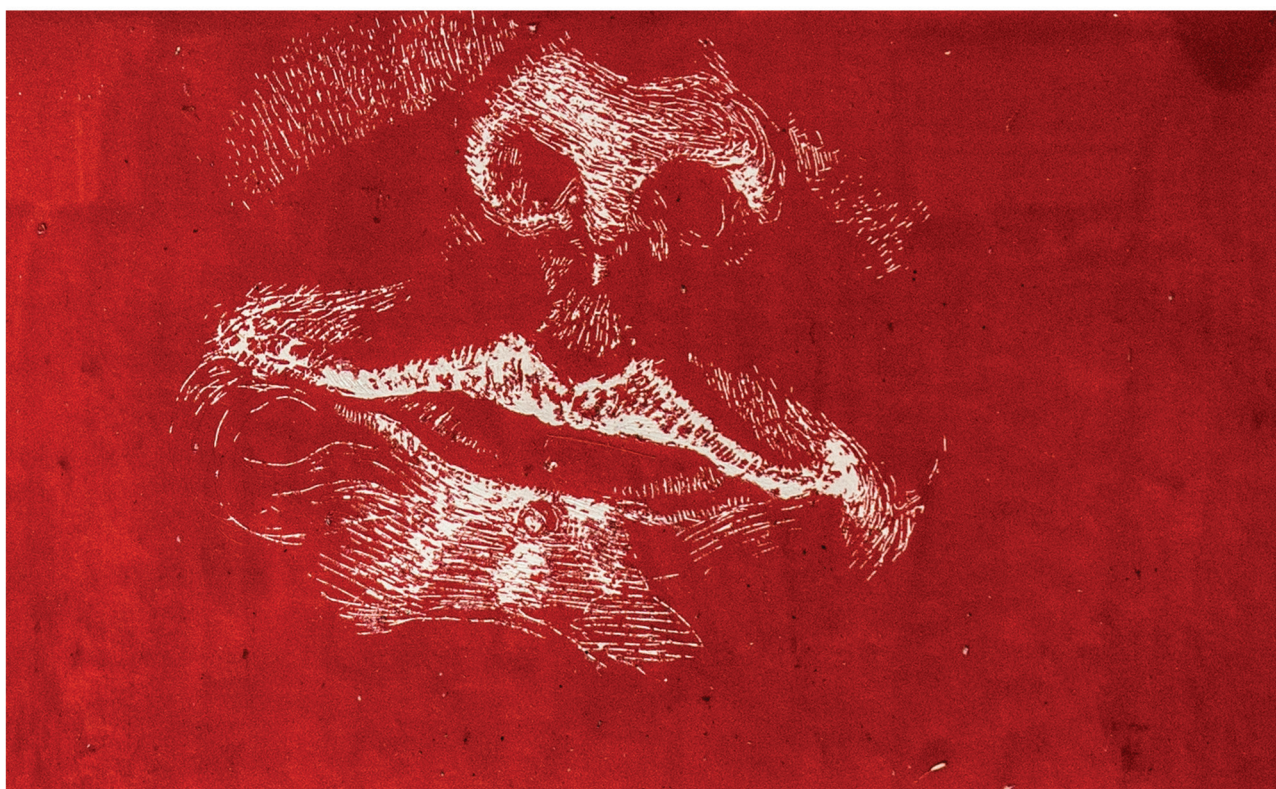
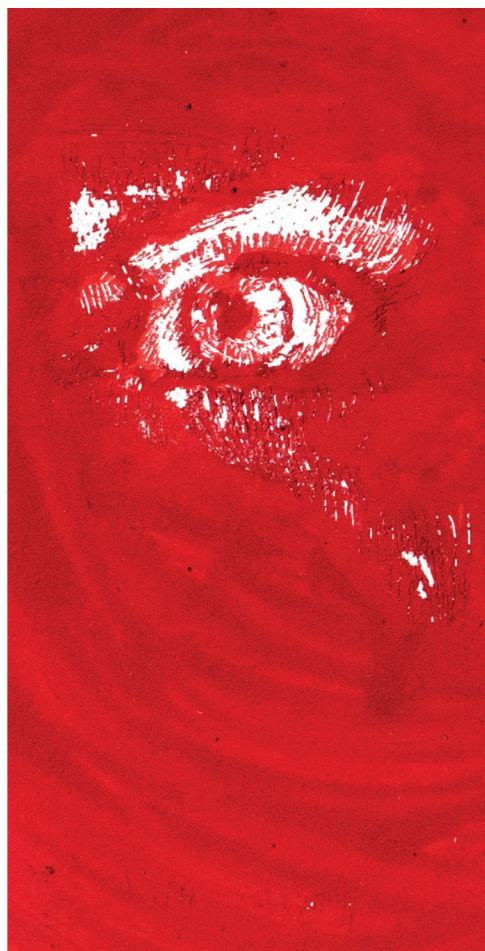
Příloha 8 - Skica 8

Příloha 9 - Skica 9

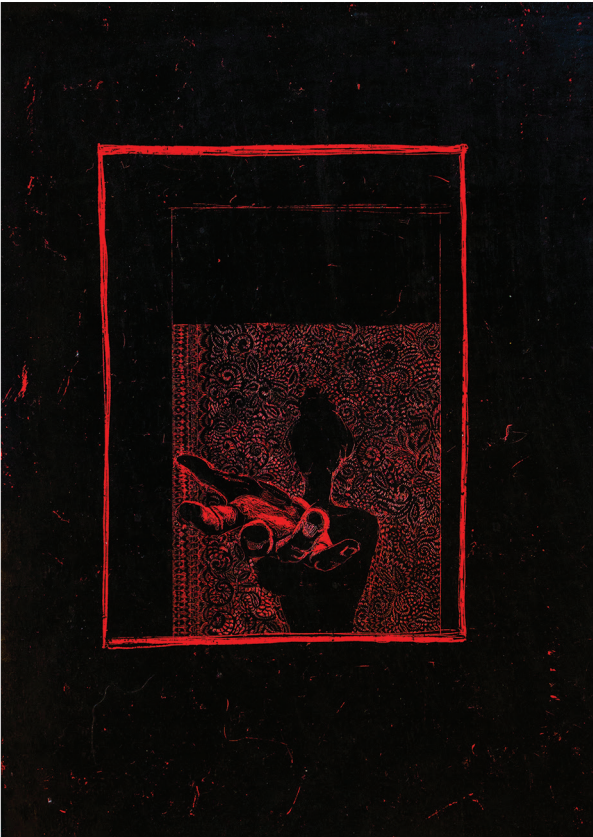

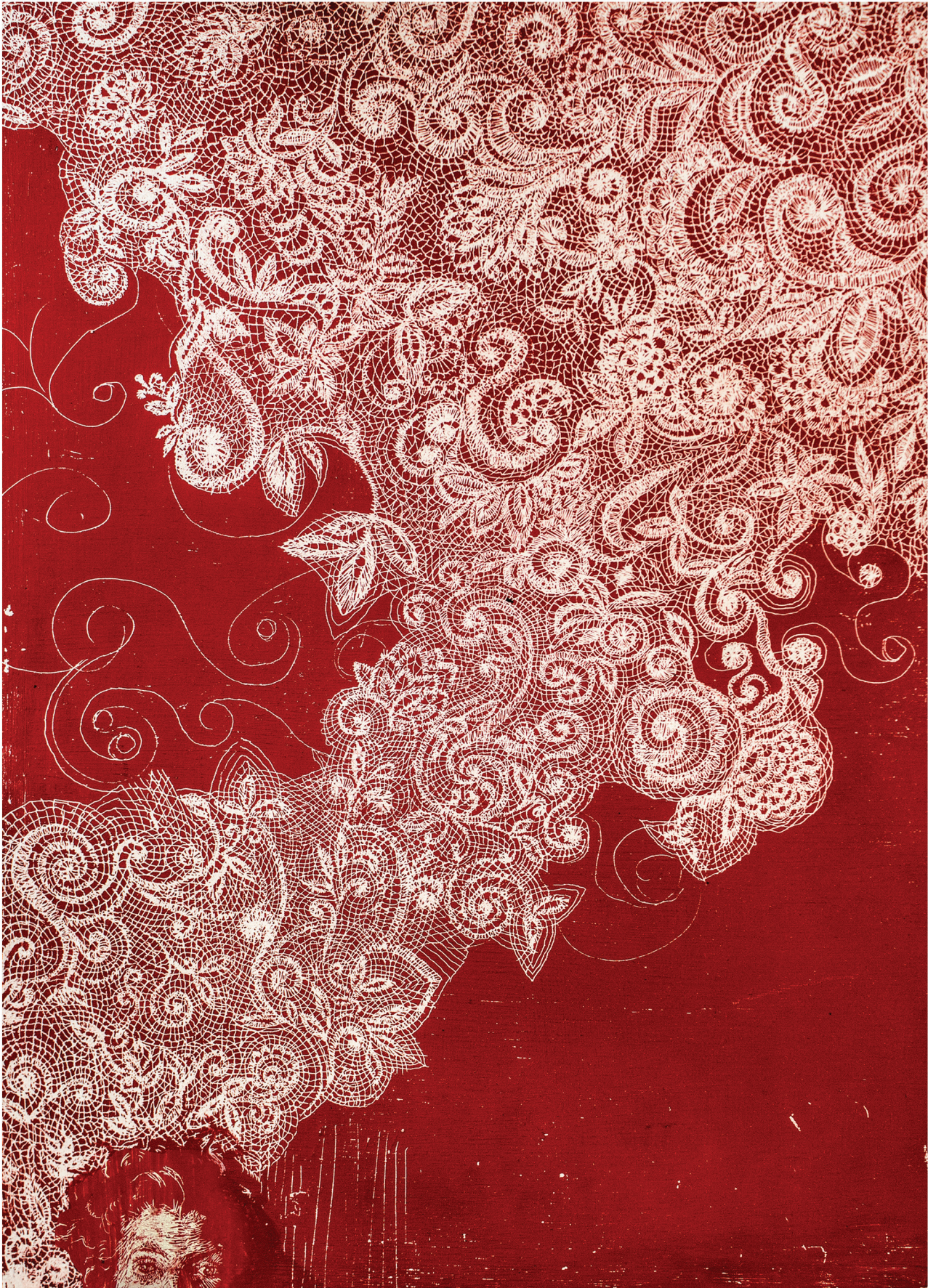
Příloha 10 - Skica 10

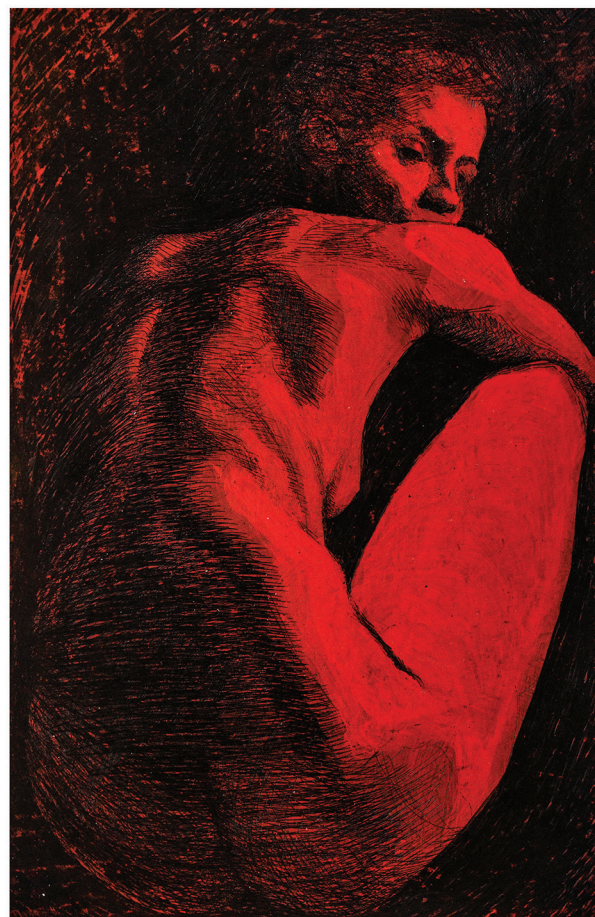

Příloha 12 - Skica 12

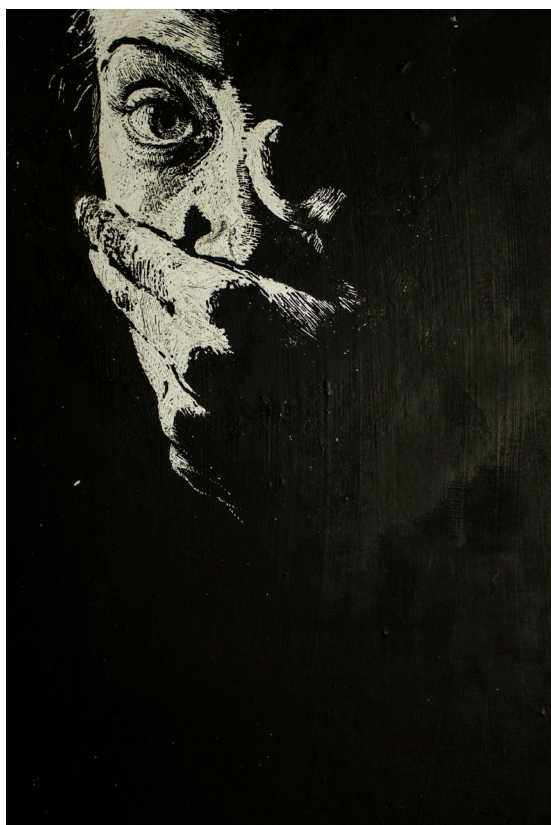

Příloha 14 - Skica 14

Příloha 15 - Skica 15

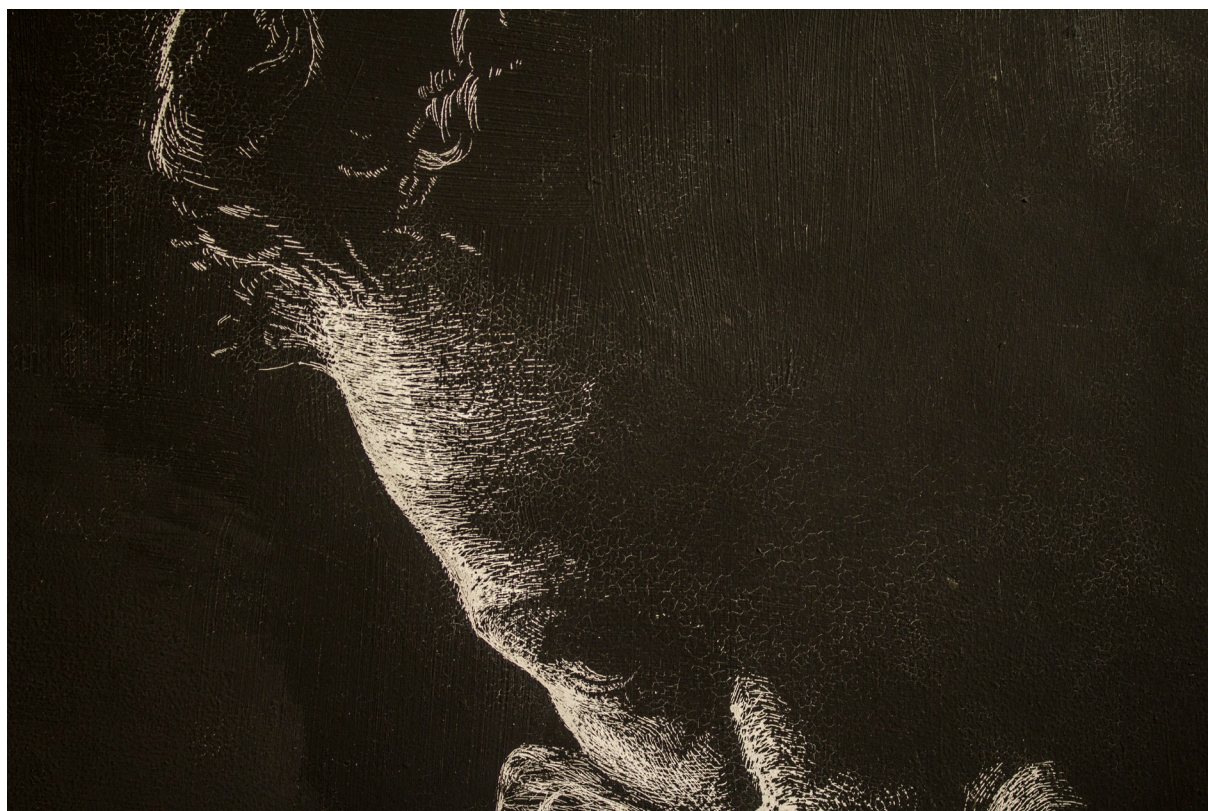
Příloha 16 - Skica 16

Příloha 17 - Autorská kresba

Příloha 18 -Autorská kresba - detail

Příloha 19 - Autorská kresba

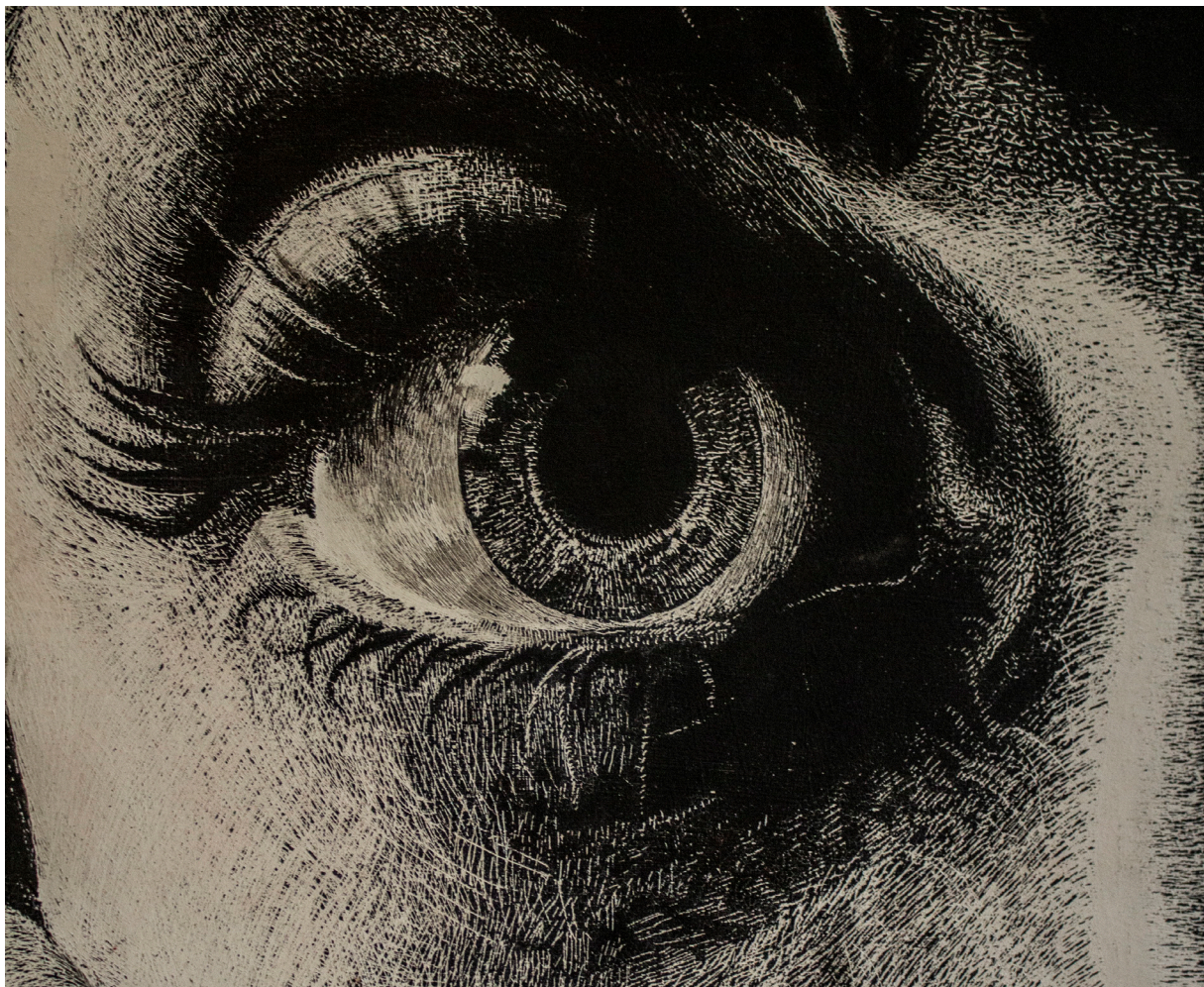
Příloha 20 - Autorská kresba - detail

Příloha 21 - Autorská kresba

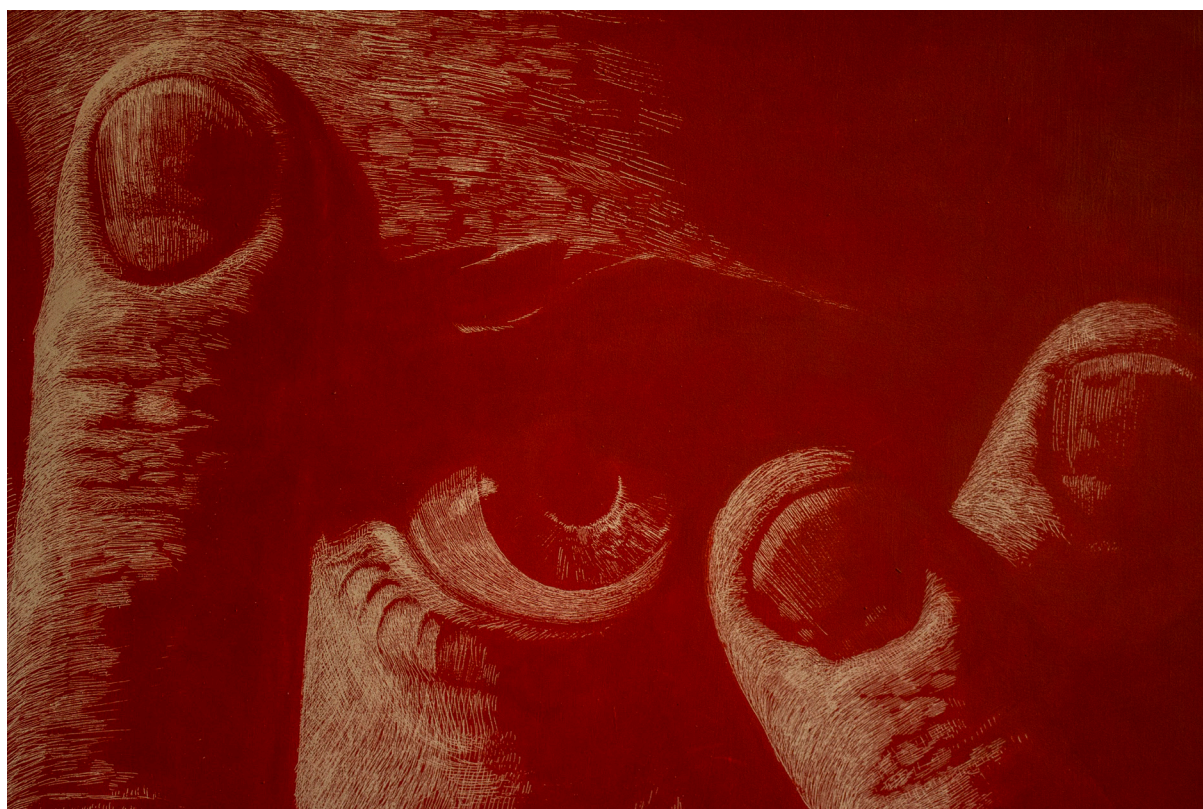
Příloha 22 - Autorská kresba

Příloha 23 - Autorská kresba

Příloha 24 - Autorská kresba - detail

Příloha 25 - Autorská kresba

Příloha 26 - Autorská kresba - detail

Příloha 27 - Autorská kresba

Příloha 28 - Autorská kresba - detail

Příloha 29 - Autorská kresba

Příloha 30 - Autorská kresba - detail

